

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē
Istoria**

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

II. Quomodo Imperator Gratianus Orthodoxis Episcopis ab exilio revocatis,
haereticos Ecclesiis expulit, & consortem Imperii Theodosium sibi adscivit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

Barbaros erumpunt. Uxor autem Imperatoris Dominica, cunctis ad bellum egredientibus ex regali arario stipendium dabant, quemadmodum militibus erogari solet. Aderant etiam auxilio pauci quidam federati Saraceni, à Mavia regina missi, cuius etiam antea mentionem fecimus. Ad hunc igitur modum cum cives certamen iniiscent, Barbari procul ab urbe regia discesserunt.

ὅπλα λαμβάνοντες ἐδίδε ἢ τοῖς σχετικοῖς τὸν πόλεμον ἡ Βασιλέως γυναικῶν μιαδὸν ἐπὶ Βασιλικῆταρμένη, καθαγιτες τελείωταις ἀνενόμισο· ἐπεβοήθεν ἢ αὐτοὺς δύοις Σαρακενοῖς ὁσπόνδοι, τοῦτο μάκρη περιφθεῖτες, ἵνα καὶ αἰωτέρω ἐμημονεῖται, μεν τέτον εν τὸν τεόπον τιλεκαύτας οὐκ ἀγωνισαμένης, πόρρω τῆς πόλεως ἀπέκρισαν οἱ Βαρβάροι.

CAPUT II.

Quonodo Imp. Gratianus Orthodoxis Episcopis ab exilio revocatis, hereticos Ecclesias expulit, & consortem Imperii Theodosium sibi adscivit.

Gratianus vero una cum juniore Valentiniano Imperii summam adeptus, damnata Valentis patrii sui in Christianos crudelitate, cunctos qui ab illo in exilium ejecti fuerant, revocavit. Lege præterea lanxit, ut omnes cuiuscunque religionis homines absque ullo discrimine in Ecclesiis convenient: soli autem Eunomiani, Photiniani & Manichæi pellerentur Ecclesiis. Cumque Imperium Romanum languere, Barbaros vero invalescere animadverteret, remq; publicam viro strenuo indigere, collegam Imperii adsumit Theodosium, virum nobili genere in Hispanis ortum, qui & in bello multa strenue gesserat, & ob eam causam jam pridem etiam ante designationem Gratiani, dignus Imperio ab omnibus fuerat judicatus. Cum igitur Imperatorem eum renuntiasset Sirmii, quæ urbs est Illyrici, Consulatu Ausonii & Olybrii, die septimo decimo Calendas Februarii, curam belli adversus Barbaros gerendi cum illo partitur.

B

Gραμματος ἡ ἄμα τῷ νέῳ χαλεπινωτῷ βασιλείᾳ ἐγκεκριθεὶς θρόνῳ, τοις τε τῷ θείῳ θαλασσοῖς τῆς αἰρτίκης τῷ δικλινοτείχει τῷ ποντικῷ τῆς βασιλείας, Θεοδόσιος προστάτης τοις ἑκατοντάριοις σωμάγεδοις μόνος δὲ τοις ηλιπτιῶν εἴργειν ἐνομιανες, Φωτινικηι μανιχαῖος σωματεῖος ἡ κάμψησι ρωμαίων ἀρχὴν, καὶ τὰ Βαρβάρων Πτηνα τεντα, καὶ ὅπδειται τα δημόσια θυματήρες, κοινωνὸν τερσολαμβάνει τὸ βασιλεῖον θεοδόσιον, αὐθαδεὶς ἐπιτάχει τὸν τιμανας καταγόμενον, πολλά τε οὐδὲ πολλα διγνωστάμενον, καὶ διὰ τοῦτο ἀξιος τῆς βασιλείας ἡδη πάλαι, Επεργετῆς γραμματος ἡστείας τῷ πάντων κελεύσαται αγαγορεῖται αὐτὸν εν τῷ στριμώ, πόλις ἡ ἰλινεύσητη, εν ταταλείᾳ διστίνη καὶ ὀλυμπία, τῇ οὐρανοπάτῃ Βιανγαρία μένος, μεριζόμενος καὶ Βαρβάρων αγῶνας.

CAPUT III.

Quinam eo tempore majorum Ecclesiastarum fuerint Episcopi. D

Eodem tempore Ecclesiæ quidem Romanæ præter Damasus, qui Libero succeſſerat: Hierosolymitanæ autem Ecclesiæ adhuc obtinebat Cyrilus. Antiochenis porro Ecclesia, sicut antea dixi, tres in partes divisa erat. Etenim Ecclesiæ quidem post Euzoium Dorotheus Arianus potiebatur. Reliqui partim Paulino, partim Melitio, qui ab

Τίτης ἐπίσκοπος τὸν μισθωτὸν δικλινοτείχον πειρασθεῖσαν προστάτην εἶχον.

Kατὰ δὲ τὸν χρόνον τότεν, τῆς μηρίου ἐκκλησίας δάμαστος τοις διαδεδεγμένοις λιβερίον τῆς δὲ ιερού λύμαντης κύελλος ἐκρεότεις ἡ ἡ οὐαχεία, ὡς ἔφημεν, τειχῆ διηροῦτο τῷ μηρὶ ἐκκλησιῶν, δωρέθεος ὁ διεσπασμὸς ζώιον ἐγκεραστῆς ἐχύνετο. τὸν δὲ αὖτε μηνὸν τῷ παταλίνῳ, οἱ δὲ ταῦτα μελτία τῆς